

Lyžiarsky

Na ten som sa tešila od kedy mi o ňom začala rozprávať sestra. Kvôli covidu som si myslela že tam nepôjdeme ale nakoniec sa nám to podarilo. Keď nám pán učiteľ poslal prihlášku a potvrdenie od lekára skákala som po dome ako splašená. Konečne nastal deň odchodu 12. február o šiestej som rozlepila oči a začala sa pomaly pripravovať. Asi po hodinke a pól sme vyrazili z domu a za 15 minút sme boli v škole. Boli tam už nejaké deti. Zrazu pozerám do diaľky a vidím autobus, vtedy prišli aj učitelia. Lyže, lyžiarsky a kufre sme dali do autobusu a mohlo sa vyraziť. Cesta bola dlhá ale zábavná púšťali sme si pesničky, pozerali film a rozprávali sa. Po troch či štyroch hodinách sme prišli na hotel. Vyložili sme si batožinu a išli na izby. Po hodinke robenia blbostí na izbe sme išli lyžovať. No vlastne sme sa išli iba rozdeliť do tímov ale najskôr sme museli prísť na svah. Cesta na svah bola ľadová a veľmi sa šmýkala. Po pár pádoch sme boli na svahu. Do lyžiarne sme si odložili obaly z lyží a lyžiarok, lyže zobrali do rúk obuli lyžiarky a keďže sme nemali ešte kúpený lístok tak sme si museli ten svah vyšlapať. Bolo to celkom namáhavé. Po tomto ťažkom výšľape sme si obuli lyže a po jednom zlyžovali dole svahom. Bola som v 1. družstve. Nebudem to tu naťahovať, každý si zlyžoval a potom sme išli naspäť na hotel osprchovať sa a hurá na večeru. Večera bola veľmi dobrá celkovo tam veľmi dobre varili. Následne sme išli do miestnosti zvanej zasadačka. Tam učitelia vyhodnotili deň a oznámili novú službu. Služba mala za prácu každé ráno budiť ostatných a dávať pozor na chodbách. Každý večer sme sa po vyhodnotení dňa museli do deviatej socializovať. Bolo to tam super, každý večer sme hrávali pingpong, tancovali sme, spievali a smiali sme sa jednoducho sme si užívali čas strávený tam. Každé ráno sme vstávali o pol ôsmej a raňajky boli o ôsmej, zraz na svah o deviatej a lyžovalo sa do pol jednej. V mojom tíme sa mi lyžovalo veľmi dobre boli tam príjemní ľudia a bolo s nimi veľmi dobre. Bol tam aj malý chlapec Martinko ktorý začal každému po dni liezť na nervy. Vo štvrtok bol výnimočný deň, nelyžovalo sa. Takže sme celý deň strávili na chodbe, balili sa a hrali sa s Martinkom. V piatok sme bohužiaľ museli odísť. Okolo desiatej prišiel autobus, rozlúčili sme sa s mačičkou Geldou a vyrazili na štvorhodinovú cestu do Bratislavy. Veľmi som si to tam užila a ďakujem učiteľom že nám niečo takéto vybavili.